

Myrernes brune slavekaravane · krydser stiens tørre Sahara *Per Jølting* (8); myrerne lægger et kabell · af myrer til myrens Babel · · · af ivrende dyr et ilende bånd · skabt af fanatisk ånd *Emil Bønnelycke* (9). Myren styrer sit timeglas · hjem mod tuen – et stolt palads, · herimod kommer alt af vort, · selv pyramiderne til kort *Aage V. Reiter* (10).

Ove Abildgaard, En myretue (11); Martin A. Hansen, Fortællingen om myretuen (12); Harald H. Lund, Manden og myren (13), Myren (fabel) (14), Visen om myren og myreægget (fabel) (15); Hans P. Lunde, Myrerne (16); Sophus Michaëlis, Myreperspektiv og stjernehaperspektiv (17); Orla Bundgaard Povlsen, I myrernes landskab (18); Albert Thurah, Om den flittige myre (19); Knud Wiinstedt, Myretuen (20).

Myren og duen (fabel) (21).

LITTERATUR: (1) a 401h 5; b 401s 94; c 890 4; (2) 568e 188f; (3) 867 1905,611; (4) 222x 57; (5) 910d 222; (6) 55d 21; (7) 333b 56; (8) 426 8; (9) 116b 29; (10) 726 25; (11) 1g 38; (12) 300b 70-72; (13) 537m upag.; (14) 537g 37-39; (15) 537q 39f; (16) 540 11f; (17) 568e 188ff; (18) 697i 68f; (19) 859b upag.; (20) 906c 22f; (21) 58 1,1772,699f.

tingh, Getings 1300-1400-t (6); jyske sideformer: *gindt, ginning, getling* (7); *hornhveps* o. 1770 (8). *Hveps*, fællesgermansk, gammeldansk *hwæfsæ*, ældre nydansk vespe, vispe etc., af indogerm. *uobhsa* 'hveps', der måske hører til *uobh* 'væve (frem og tilbage)' og da sigtende til redebygningen (9). Som persontilnavn *Wispe*, *Wespa*, *Wispæ* 1300-t (10).

Bremle 1514 (11), *blindbremse* o. 1700 (12) er måske klæg s. 88; *æblebremse* Fyn o. 1890 (13), *pærebremse* Ø og SFyn, Langeland, Sjælland, Falster, Lolland (14), *pærebi* ØMøn (15), *gul bi* og *gul bremse* Ærø, Møn og *vejlebi* Ærø (16), *brumlebi* Sommersted Sønderjylland (17), *hvem-sing* Nr. Dalby ØSjælland (18); *øjenstikker* Vend-syssel (19) er ellers guldsmed s. 43.

Gedehamsen kunne »med rette kaldes *bihøgen* fordi den sparer hverken bierne eller deres arbejde, men røver til sig alt hvad den kan få deraf« (1763; 20).

LITTERATUR: (1) 212c 1,696; (2) 434 2,19; 388; (3) 659 6,738f; 626 127; (4) 224 1,36 (Slagelseggen); (5) 434 2,20,39 og 5,352; 903 2,1802,351; (6) 363 2,1,333; (7) 212c 1,435; 224 1,1893,36; 296f 139; 66 1,193; (8) 26 3,58; (9) 626 164,469; (10) 363 2,2,1207; (11) 434 1,270; (12) 579 B223; (13) 224 1,1893,36; (14) 388; 276 2,471; 224 1,36; 430 457; (15) 388 1932; (16) 388; (17) 423; (18) 388 1923; (19) 202c 4,323; (20) 693b 1,694.

TALEMÅDER

Den som vil i gamle huller og snavs (eller: rage i alle huller) finder hvepse i nogle (1). Forstyrre et hvepsebo = foretage sig noget, hvormed man gør ondt værre, eller give sig i kast med hidlige folk, der kan hævne sig (1802; 2); stikke hånden i en hvepserede = driste sig til at grieve ind i en prekær sag (3).

Det er en svær hveps (Sønderholm; 4); til lille rask fyr: hvad er du for en bitte hveps? – En underlig hveps = person som farer sanseløst omkring; du er en værre hveps er et rosende og alligevel spottende udtryk (Vendsyssel; 5). Skældsord: en sur hveps (6).

Hvepseliv, -talje 1800-t ff, sammenligning med insektets snævre midte (7). Hveps er slang for kvindens ydre kønsdele (8).

»Hveps« var en børneleg med pind (9).

Ni hvepse og én ginding (eller: en halv sne gindinger) kan stikke en hest ihjel (Jylland; 10).

I et skæmtesagn banker slagsbroder på et træ, og ud flyver hvepse, som stikker ham; dagen efter ser han en torbist kravle på en bro og siger: Jeg ken-

Gedehamse, »hvepse«, *Vespa*

Der findes syv arter gedehamse i vor fauna. De adskiller sig fra den brune og behårede honningbi ved at have glat lysegul bagkrop med sorte ringe. Reden bygges af en grå papir- eller kartonlignende træmasse. Gedehamsene kaldes almindeligvis hvepse (som zoologisk danner en anden insektgruppe), f.eks. når de opsøger syltetøj, frugt o.lign.; i Jylland var (er) hveps ethvert stort, langbenet og flyvende insekt, man ellers ikke havde navn til (1).

– Danmarks Dyreverden 2, 284-89.

Gedehams, ældre nydansk d.s., også *gedehvams*; *gedebrems(e)* 1500-t ff; VFyn (2); forleddet skyldes de gedehornkrumme følehorn, -hams måske af *hvams* (o. 1700) og beslægtet med engelsk *whame* 'bremse' samt verbet *vimse* (3) jf. *vimse* MSjælland 1893 (4).

Geding, ginding 1594ff (5), ældre nydansk *gid-ding*, oldnord. *geitungr*; som persontilnavn *Ge-*